

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/670 z dnia 30 kwietnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych bromukonazol, buprofezyna, haloksyfop-P i napropamid ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/671 z dnia 2 maja 2018 r. poddające rejestracji przywóz rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej 4

DECYZJE

- ★ Decyzja Komisji (UE) 2018/672 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie krajowego programu pomocy długoterminowej dla rolnictwa w północnych regionach Finlandii (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 8419) 10

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/670

z dnia 30 kwietnia 2018 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych bromukonazol, buprofeszyna, haloksyfop-P i napropamid

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywę Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽²⁾ określono substancje czynne uznane za zatwierdzone rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009.
- (2) Okresy zatwierdzenia substancji haloksyfop-P i napropamid wygasną w dniu 31 grudnia 2020 r.
- (3) Okresy zatwierdzenia substancji bromukonazol i buprofeszyna wygasną w dniu 31 stycznia 2021 r.
- (4) Zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 844/2012⁽³⁾ złożono wnioski o odnowienie zatwierdzenia substancji czynnych ujętych w niniejszym rozporządzeniu. Z powodów, nad którymi wnioskodawca nie ma kontroli, zatwierdzenie tych substancji może jednak wygasnąć przed przyjęciem decyzji o odnowieniu tego zatwierdzenia. Należy zatem przedłużyć przedmiotowe okresy zatwierdzenia zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (5) Ze względu na czas i zasoby konieczne do przeprowadzenia oceny wniosków o odnowienie zatwierdzeń wielu substancji czynnych, które to zatwierdzenia wygasną w latach 2019–2021, decyzją wykonawczą Komisji C(2016) 6104⁽⁴⁾ ustanowiono program prac, w którym zgrupowano podobne substancje czynne i wyznaczono priorytety na podstawie potencjalnego zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt lub dla środowiska zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (6) Ponieważ substancje czynne objęte tym rozporządzeniem nie należą do kategorii priorytetowych określonych w decyzji wykonawczej C(2016) 6104, okres zatwierdzenia należy przedłużyć o dwa lub trzy lata, uwzględniając: datę wygaśnięcia obecnego zatwierdzenia; fakt, że zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012 dodatkową dokumentację dotyczącą substancji czynnej należy złożyć nie później niż 30 miesięcy przed wygaśnięciem zatwierdzenia; potrzebę zapewnienia zrównoważonego rozkładu obowiązków i pracy

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 28 września 2016 r. w sprawie ustanowienia programu prac nad oceną wniosków o odnowienie wygasających w latach 2019, 2020 i 2021 zatwierdzeń substancji czynnych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. C 357 z 29.9.2016, s. 9).

między państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców i współsprawozdawców oraz dostępne zasoby potrzebne do przeprowadzenia oceny i podjęcia decyzji. Należy zatem przedłużyć okres zatwierdzenia substancji czynnej buprofezyna o dwa lata, a okresy zatwierdzenia substancji czynnych bromukonazol, haloksyfop-P i napropamid – o trzy lata.

- (7) Mając na uwadze cel określony w art. 17 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, w odniesieniu do przypadków nieprzedłożenia dodatkowej dokumentacji zgodnej z przepisami rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012 nie później niż 30 miesięcy przed odnośną datą wygaśnięcia określoną w załączniku do niniejszego rozporządzenia Komisja wyznaczy taką samą datę wygaśnięcia jak data obowiązująca przed niniejszym rozporządzeniem lub najwcześniejszą następną datę.
- (8) Mając na uwadze cel określony w art. 17 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, w przypadkach przyjęcia przez Komisję rozporządzenia stanowiącego o nieodnowieniu zatwierdzenia substancji czynnej, o której mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, ze względu na brak spełnienia kryteriów zatwierdzenia, Komisja wyznaczy taką samą datę wygaśnięcia jak data obowiązująca przed niniejszym rozporządzeniem lub ustali ją na dzień wejścia w życie rozporządzenia stanowiącego o nieodnowieniu zatwierdzenia substancji czynnej, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza. W przypadkach przyjęcia przez Komisję rozporządzenia stanowiącego o odnowieniu zatwierdzenia substancji czynnej wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia Komisja postara się, stosownie do okoliczności, wyznaczyć najwcześniejszą możliwą datę stosowania.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 kwietnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 309: haloksyfop-P, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2023 r.”;
  - 2) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 310: napropamid, datę zastępuje się datą „31 grudnia 2023 r.”;
  - 3) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 318: bromukonazol, datę zastępuje się datą „31 stycznia 2024 r.”;
  - 4) w kolumnie szóstej: „Data wygaśnięcia zatwierdzenia”, w wierszu 320: buprofezyna, datę zastępuje się datą „31 stycznia 2023 r.”.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/671

z dnia 2 maja 2018 r.

poddające rejestracji przywóz rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („podstawowe rozporządzenie antydumpingowe”), w szczególności jego art. 14 ust. 5,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽²⁾ („podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne”), w szczególności jego art. 24 ust. 5,

po poinformowaniu państw członkowskich,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 20 października 2017 r. Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie postępowania antydumpingowego („postępowanie antydumpingowe”) dotyczącego przywozu do Unii rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) w następstwie skargi złożonej w dniu 8 września 2017 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Rowerów („skarżący” lub „EBMA”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % łącznej unijnej produkcji rowerów elektrycznych.
- (2) W dniu 21 grudnia 2017 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie postępowania antysubsydyjnego („postępowanie antysubsydyjne”) dotyczącego przywozu do Unii rowerów elektrycznych pochodzących z ChRL w następstwie skargi złożonej w dniu 8 listopada 2017 r. przez skarżącego w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % łącznej unijnej produkcji rowerów elektrycznych.

1. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (3) Produktem podlegającym rejestracji („produkt objęty postępowaniem”) w obu postępowaniach są rowery pedałowe ze wspomaganiem pedałami, wyposażone w pomocniczy silnik elektryczny, pochodzące z ChRL, obecnie objęte kodami 8711 60 10 i ex 8711 60 90 (kod TARIC 8711 60 90 10). Powyższe kody CN i TARIC podano jedynie w celach informacyjnych.

2. WNIOSEK

- (4) Skarżący w swoim wniosku zadeklarował zamiar zwrócenia się o rejestrację towarów. W dniu 31 stycznia 2018 r. skarżący złożył wnioski o rejestrację towarów na podstawie art. 14 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 24 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Skarżący wnioskował o objęcie rejestracją przywozu produktu objętego postępowaniem, tak by można było następnie zastosować środki wobec tego przywozu począwszy od dnia takiej rejestracji, z zastrzeżeniem spełnienia wszelkich warunków określonych w rozporządzeniach podstawowych.

3. PODSTAWY DO REJESTRACJI

- (5) Zgodnie z art. 14 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i z art. 24 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego Komisja może zlecić organom celnym podjęcie właściwych kroków w celu rejestracji przywozu, tak by można było następnie zastosować środki wobec tego przywozu począwszy od dnia takiej rejestracji, z zastrzeżeniem spełnienia wszelkich warunków określonych w rozporządzeniach podstawowych. Przywóz może podlegać rejestracji w wyniku wniosku przedstawionego przez przemysł unijny, zawierającego dostateczne dowody uzasadniające takie działanie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. C 353 z 20.10.2017, s. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 440 z 21.12.2017, s. 22.

- (6) Według skarżącego rejestracja jest uzasadniona, jako że produkt objęty postępowaniem jest sprzedawany po cenach dumpingowych i subsydiowany. Zwiększenie skali przywozu po niskich cenach powoduje istotną, trudną do naprawienia szkodę dla przemysłu unijnego, osłabiając skutki naprawcze wszelkich ewentualnych ostatecznych cel poprzez dopuszczenie do gromadzenia zapasów przed sezonem sprzedaży 2018.
- (7) Komisja rozpatrzyła wnioszek w świetle art. 10 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego oraz art. 16 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- (8) W odniesieniu do części wniosku dotyczącej dumpingu Komisja sprawdziła, czy importerzy byli świadomi lub powinni być świadomi dumpingu pod względem jego rozmiarów oraz pod względem domniemanej bądź stwierdzonej szkody. Zbadala również, czy nastąpił dalszy znaczny wzrost przywozu, który – mając na uwadze termin jego napływu, wielkość oraz inne okoliczności – może znacznie osłabić skutki naprawcze ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone.
- (9) W odniesieniu do części wniosku dotyczącej subsydiowania Komisja sprawdziła, czy występują poważne okoliczności, w których w przypadku danego subsydiowanego produktu trudna do naprawienia szkoda jest spowodowana masowym przywozem w stosunkowo krótkim okresie produktu korzystającego z subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych oraz czy konieczne wydaje się dokonanie wstecznej oceny cel wyrównawczych nałożonych na ten przywóz w celu wykluczenia ponownego wystąpienia takiej szkody.

3.1. Świadomość importerów w kwestii istnienia dumpingu, jego rozmiaru oraz domniemanej szkody

- (10) W odniesieniu do dumpingu Komisja dysponuje na tym etapie wystarczającymi dowodami wskazującymi, że przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL odbywa się po cenach dumpingowych. Skarżący dostarczył w szczególności dowody dotyczące wartości normalnej, obliczonej na podstawie cen krajowych oraz w oparciu o wybór Szwajcarii zgodnie z art. 2 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.
- (11) Dowody na występowanie dumpingu są oparte na porównaniu ustalonej w ten sposób wartości normalnej z ceną eksportową (na poziomie ex-works) produktu objętego postępowaniem sprzedawanego na wywóz do Unii. W perspektywie całościowej oraz biorąc pod uwagę zakres domniemanych marginesów dumpingu, sięgający od 193 % do 430 %, dowody te potwierdzają w wystarczającym stopniu na tym etapie, że wskazani producenci eksportujący stosują dumping.
- (12) Informacje te zawarto w zawiadomieniu o wszczęciu niniejszego postępowania, opublikowanym w dniu 20 października 2017 r.
- (13) Giant, producent eksportujący powiązany z importerem, twierdził, że wszczęcie dochodzenia antydumpingowego nie było wystarczające dla ustalenia świadomości dumpingu.
- (14) Zawiadomienie o wszczęciu jest publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, toteż mają do niego dostęp wszyscy importerzy. Ponadto importerzy, jako zainteresowane strony w dochodzeniu, mieli dostęp do jawnej wersji skargi. W związku z tym Komisja uznała, że najpóźniej w terminie publikacji importerzy byli świadomi lub powinni być świadomi domniemanej praktyki dumpingu, jego zakresu i domniemanej szkody.
- (15) Zdaniem tej samej zainteresowanej strony nie można było również oczekiwać, że importer będzie świadom zastosowania art. 2 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, a tym bardziej, że będzie w stanie przewidzieć wartość normalną, z którą będą porównywane ceny przywozu z Chin do Unii.
- (16) Komisja zwróciła uwagę, że o zastosowaniu art. 2 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego wspomniano w skardze, a sama Komisja odniosła się do niej w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (17) Skarżący dostarczył również wystarczające dowody na istnienie domniemanej szkody, wykazując gwałtowny spadek udziału w rynku przemysłu unijnego – z 42,5 % w 2014 r. do 28,6 % w okresie rozpatrywanym na potrzeby skargi; niski i nadal spadający poziom rentowności – z 3,4 % obrotów w 2014 r. do 2,1 % w okresie rozpatrywanym na potrzeby skargi; a także zaniżanie cen, wynoszące według wyliczeń od 153 % do 206 %.
- (18) Komisja uznała zatem, że pierwsze kryterium rejestracji zostało spełnione w odniesieniu do części wniosku dotyczącej dumpingu.

3.2. Dalszy znaczny wzrost przywozu

- (19) Dane Eurostatu nie umożliwiają pełnej analizy ewolucji przywozu rowerów elektrycznych do Unii. Podczas gdy okres objęty dochodzeniem rozpoczął się w październiku 2016 r., szacuje się, że do stycznia 2017 r. 99 % przywozu rowerów elektrycznych klasyfikowano w ramach kodu CN, który obejmował również inne produkty.

- (20) W tej sytuacji skarżący przedstawił za okres od stycznia 2014 r. do lutego 2018 r. szczegółowe dane liczbowe na podstawie danych wywozowych pochodzących od chińskich służb celnych. Na podstawie informacji przedstawionych przez zainteresowane strony oraz uzgodnienia statystyk Komisja uznała, że odstęp czasowy między wywozem z ChRL a przywozem do Unii wynosi dwa miesiące.
- (21) Komisja uznała zatem w swojej analizie, że dane wywozowe chińskich służb celnych stanowią wystarczający dowód *prima facie* przywozu do Unii z odstępem czasowym ze względu na wysyłkę wynoszącym dwa miesiące. Aby zatem ustalić wielkość przywozu w okresie objętym dochodzeniem (tj. od 1 października 2016 r. do 30 września 2017 r.), Komisja wykorzystwała chińskie dane o wywozie za okres od sierpnia 2016 r. do lipca 2017 r.
- (22) Wielkość wywozu z ChRL do Unii w okresie od listopada 2017 r. do lutego 2018 r. była wyższa o 82 % niż w okresie od listopada 2016 r. do lutego 2017 r. Ponadto średnia miesięczna wielkość wywozu z ChRL do Unii w okresie od listopada 2017 r. do lutego 2018 r. była wyższa o 64 % niż średnia miesięczna wielkość przywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Komisja uznała, że dane te stanowią dowód znacznego wzrostu przywozu.
- (23) Niektórzy importerzy niepowiązani oraz Giant twierdzili, że surowe chińskie dane o wywozie, przytoczone przez skarżącego na poparcie wniosku o rejestrację, należy ujawnić w aktach nieobjętych klauzulą poufności, aby zapewnić wiarygodność źródła i rzetelność przedstawionych danych. Importerzy twierdzą, że nie podano kodów i mogły one obejmować inne produkty.
- (24) Skarżący udostępnił Komisji szczegółowe statystyki, które przytoczył na poparcie swojego wniosku. Ujawnienie tych danych stanowiłoby naruszenie praw autorskich. Skarżący udostępnił jednak w jawnej wersji wniosku zagregowane dane eksportowe dotyczące poszczególnych miesięcy i lat. Wskazał również, że źródłem danych są chińskie służby celne, podał zastosowane kody i wyjaśnił metodykę wykluczenia produktów innych niż produkt objęty postępowaniem. Źródło zatem było znane i dostępne publicznie za opłatą. Ponadto dane te zostały zasadniczo potwierdzone przez Eurostat w odniesieniu do dostępnego okresu. Żadna inna zainteresowana strona nie przedstawiła alternatywnych danych ani metodyki. W tych okolicznościach, biorąc pod uwagę poziom ujawnienia zagregowanych danych i metodykę przyjętą w dokumentacji nieopatrzonej klauzulą poufności, Komisja uznaje, że dane wejściowe nie są niezbędne zainteresowanej stronie do skorzystania z prawa do obrony. W związku z tym argument ten należało odrzucić.
- (25) Niektórzy importerzy niepowiązani twierdzili ponadto, że gromadzenie zapasów produktów nie było możliwe ze względu na długi okres od zaprojektowania do dostawy. W tym względzie Komisja uznała, że czas od zaprojektowania do dostawy roweru elektrycznego nie wyklucza gromadzenia zapasów roweru elektrycznego już zaprojektowanego, szczególnie w świetle zawartych w skardze informacji o wolnych mocach produkcyjnych w ChRL. Ponadto dostępne dowody statystyczne potwierdzały znaczny wzrost przywozu. Argument ten został zatem odrzucony.
- (26) Niektórzy importerzy niepowiązani i Giant twierdzili, że wzrost wywozu z Chin nie świadczy o dalszym znacznym wzroście przywozu, a jedynie odzwierciedla sezonowy charakter wielkości sprzedaży rowerów elektrycznych. Komisja uznała, że różnica widoczna w porównaniu rok do roku nie może wynikać z sezonowości, lecz świadczy o wzroście wielkości przywozu o 82 % od czasu wszczęcia postępowania. Argument ten został zatem odrzucony.
- (27) Giant twierdził, że wzrost przywozu nie był znaczny, lecz był niższy lub proporcjonalny w stosunku do ogólnego wzrostu popytu na rowery elektryczne w Unii. Giant przytoczył publikacje Konfederacji Europejskiego Przemysłu Rowerowego (CONEBI), w których wzrost ten szacowano w 2016 r. na 22,2 % w stosunku do 2015 r., oraz dane podawane przez EBMA (skarżącego), mówiące o wzroście o 23 % w roku 2017 w stosunku do 2016 r. Twierdził również, że właściwym punktem początkowym dla oceny wzrostu przywozu jest październik 2017 r. Na podstawie danych Eurostatu o przywozie Giant obliczył, że miesięczna wielkość przywozu rowerów elektrycznych wzrosła od października 2017 r. do stycznia 2018 r. o 8,7 %.
- (28) Komisja zwraca uwagę, że Giant twierdził, że odstęp czasowy między wywozem z ChRL a przywozem do Unii, wynikający z czasu wysyłki, wynosi „co najmniej jeden lub dwa miesiące”. Oznacza to, że przywóz w październiku 2017 r. odpowiada wywozowi z ChRL w sierpniu 2017 r., a więc przed wszczęciem dochodzenia. Ponadto średnia miesięczna wielkość wywozu z ChRL do Unii w okresie od sierpnia 2017 r. do lutego 2018 r. była wyższa o 36 % niż średnia miesięczna wielkość przywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Ta stopa wzrostu nie uwzględnia bardzo znaczącego wzrostu przywozu, jaki miał już miejsce w okresie objętym dochodzeniem. Wzrost ten jest jednakże znacznie większy niż wzrost popytu na rynku Unii w latach 2016 i 2017.
- (29) W związku z tym Komisja uznała, że drugie kryterium rejestracji w odniesieniu do części wniosku dotyczącej dumpingu również zostało spełnione.

3.3. Osłabianie skutków naprawczych cła

- (30) Komisja dysponuje dostatecznymi dowodami na to, że dalszy wzrost przywozu z ChRL po nadal spadających cenach spowodowałby dodatkową szkodę dla przemysłu unijnego.
- (31) Jak ustalono w motywach 19–29, istnieją wystarczające dowody na znaczny wzrost przywozu produktu objętego postępowaniem.
- (32) Ponadto istnieją dowody na spadek cen przywozu produktu objętego postępowaniem. Średnia cena (w EUR) przywozu z ChRL do Unii w okresie od listopada 2017 r. do lutego 2018 r. była niższa o 8 % niż w okresie od listopada 2016 r. do lutego 2017 r. i niższa o 7 % niż w okresie objętym dochodzeniem.
- (33) Dodatkowe okoliczności wskazują, że dalszy znaczny wzrost przywozu może poważnie osłabić skutki naprawcze ceł ewentualnie wprowadzonych w przyszłości. Można mianowicie racjonalnie przyjąć, że przywóz produktu objętego postępowaniem może jeszcze wzrosnąć przed ewentualnym przyjęciem środków tymczasowych, ponieważ ich przyjęcie mogłoby nastąpić najpóźniej ok. 20 lipca, co zbiegłoby się w czasie z końcem sezonu sprzedaży rowerów elektrycznych w 2018 r.
- (34) Biorąc pod uwagę ramy czasowe, wielkość takiego przywozu oraz inne okoliczności (takie jak nadwyżka mocy produkcyjnych w ChRL i sposób ustalania cen przez chińskich producentów eksportujących), taki dalszy wzrost przywozu po wszczęciu postępowania mógłby z dużym prawdopodobieństwem poważnie osłabić skutki naprawcze ewentualnych ostatecznych ceł, chyba że cła takie zastosowano by z mocą wsteczną.
- (35) W związku z tym Komisja uznała, że trzecie kryterium rejestracji w odniesieniu do części wniosku dotyczącej dumpingu również zostało spełnione.

3.4. Przywóz bardzo dużych ilości produktu subsydiowanego w stosunkowo krótkim okresie powoduje szkodę trudną do naprawienia

- (36) W odniesieniu do subsydiowania Komisja dysponuje wystarczającymi dowodami na to, że przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL jest subsydiowany. Takie domniemane subsydia obejmują m.in. (i) bezpośrednie przekazywanie środków pieniężnych i zobowiązań, np. w postaci dotacji, kredytów preferencyjnych i kredytów ukierunkowanych udzielanych przez banki państwowe oraz banki prywatne, kredytów eksportowych oraz gwarancji i ubezpieczeń eksportowych; (ii) utracony lub niepobrany dochód władz publicznych w postaci np. obniżek podatku dochodowego lub podatku VAT i zwolnień z tych podatków, obniżek przywozowych taryf celnych, obniżek podatków potrącanych u źródła; (iii) udostępnianie przez państwo surowców, gruntów i energii po zaniżonych cenach. Dowody takie zostały udostępnione w jawnej wersji skargi i w memorandum w sprawie wystarczających dowodów.
- (37) Zarzuca się, że wyżej wymienione środki stanowią subsydia, ponieważ obejmują wkład finansowy rządu ChRL lub innych władz regionalnych i lokalnych (w tym instytucji publicznych) i przynoszą korzyści producentom eksportującym produktu objętego postępowaniem. Zarzuca się, że są one zależne od wyników wywozu lub od faworyzowania produktów krajowych kosztem produktów pochodzących z przywozu lub że są one ograniczone do niektórych sektorów lub typów przedsiębiorstw lub lokalizacji, a więc mają charakter szczególny oraz stanowią podstawę środków wyrównawczych.
- (38) W związku z powyższym na tym etapie dostępne dowody wskazują, że wywóz produktu objętego postępowaniem objęty jest subsydiami stanowiącymi podstawę środków wyrównawczych.
- (39) Ponadto Komisja dysponuje dostatecznymi dowodami na to, że subsydiowanie producentów eksportujących powoduje istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Dowody dotyczące wielkości przywozu zawarte w skardze i w kolejnych nadesłanych dokumentach związanych z wnioskami o rejestrację wskazują na bardzo duży wzrost przywozu między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem oraz w ostatnich miesiącach, zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i pod względem udziału w rynku. Dokładniej dowody te wskazują, że chińscy producenci eksportujący zwiększyli ponad trzykrotnie wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii – z 219 tys. do 703 tys. sztuk (+ 484 tys. sztuk) – co doprowadziło do gwałtownego wzrostu udziału w rynku – z 19,2 % do 33 %. Ponadto, jak wspomniano powyżej w motywie 22, ta sama tendencja trwała od listopada 2017 r. do lutego 2018 r. Ogólnie dowody świadczą o tym, że bardzo duży wzrost przywozu rowerów elektrycznych z ChRL w istotnym stopniu wpływa negatywnie na sytuację przemysłu unijnego, m.in. powodując obniżenie rentowności. Dowody dotyczące czynników szkody przedstawionych w art. 3 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i w art. 8 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego obejmują dane zawarte w skargach i w kolejnych nadesłanych dokumentach dotyczących rejestracji.

- (40) Ponadto Komisja oceniła na tym etapie, czy poniesiona szkoda jest trudna do naprawienia. Jeśli chińscy dostawcy zostaną włączeni w łańcuchy dostaw produktów dla klientów unijnych, klienci ci mogą nie być skłonni w przyszłości korzystać ponownie z dostaw producentów unijnych. Ponadto mało prawdopodobne jest, by klienci przemysłu unijnego byli skłonni zaakceptować wyższe ceny przemysłu unijnego, nawet jeżeli, hipotetycznie, Komisja nałożyłaby w przyszłości środki wyrównawcze bez mocy wstecznej. Takie zagrożenie trwałej utraty udziału w rynku lub obniżenia dochodów stanowi szkodę trudną do naprawienia.

3.5. Przeciwdziałanie ponownemu wystąpieniu szkody

- (41) W odniesieniu do danych wspomnianych w motywie 39 oraz ze względów wyjaśnionych w motywie 40 Komisja uznała za konieczne przygotowanie ewentualnego wprowadzenia środków z mocą wsteczną przez objęcie obowiązkiem rejestracji w celu wykluczenia ponownego wystąpienia takiej szkody.

4. PROCEDURA

- (42) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że istnieją wystarczające dowody, by uzasadnić poddanie rejestracji przywozu produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 14 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 24 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- (43) Wszystkie zainteresowane strony wzywa się do przedstawienia opinii na piśmie, a także do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. Ponadto Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpią one z pisemnym wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane.

5. REJESTRACJA

- (44) Zgodnie z art. 14 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego oraz art. 24 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego przywóz produktu objętego postępowaniem powinien zostać poddany rejestracji w celu zagwarantowania – w wypadku wprowadzenia środków antydumpingowych lub ceł wyrównawczych w świetle wyników dochodzenia – możliwości pobrania z mocą wsteczną tych ceł od zarejestrowanego przywozu, zgodnie z obowiązującymi przepisami i z zastrzeżeniem spełnienia koniecznych warunków.
- (45) Wszelkie zobowiązania w przyszłości będą opierać się odpowiednio na wynikach dochodzenia antydumpingowego i antysubsydyjnego.
- (46) W zarzutach zawartych w skardze wzywającej do wszczęcia postępowania antydumpingowego szacuje się, że średni margines dumpingu w przypadku produktu objętego postępowaniem wynosi od 193 % do 430 %, a średni poziom usuwający szkodę – 189 %. Kwotę ewentualnego przyszłego zobowiązania ustala się na poziomie usuwającym szkodę, oszacowanym na podstawie skargi, tj. 189 % *ad valorem* wartości importowej CIF produktu objętego postępowaniem.
- (47) Na tym etapie dochodzenia nie jest jeszcze możliwe oszacowanie kwoty subsydiowania. W zarzutach zawartych w skardze wzywającej do wszczęcia postępowania antysubsydyjnego szacuje się, że poziom usuwający szkodę w przypadku produktu objętego postępowaniem wynosi 189 %. Kwotę ewentualnego przyszłego zobowiązania ustala się na poziomie usuwającym szkodę, oszacowanym na podstawie skargi antysubsydyjnej, tj. 189 % *ad valorem* wartości importowej CIF produktu objętego postępowaniem.

6. PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

- (48) Wszelkie dane osobowe zgromadzone w kontekście omawianej rejestracji będą przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym poleca się władzom celnym, na podstawie art. 14 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1036 i art. 24 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1037, podjęcie odpowiednich kroków w celu rejestrowania przywozu do Unii rowerów pedałowych ze wspomaganymi pedałami, wyposażonych w pomocniczy silnik elektryczny, obecnie objętych kodami CN 8711 60 10 oraz ex 8711 60 90 (kod TARIC 8711 60 90 10), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

2. Okres obowiązkowej rejestracji wygasa po upływie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Wszelkie zainteresowane strony wzywa się do przedstawienia opinii na piśmie, dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty lub zwrócenia się z wnioskiem o przesłuchanie w ciągu 21 dni od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 maja 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2018/672

z dnia 15 grudnia 2016 r.

w sprawie krajowego programu pomocy długoterminowej dla rolnictwa w północnych regionach Finlandii

(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 8419)

(Jedynie teksty w językach fińskim i szwedzkim są autentyczne)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Akt przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji do Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 142,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 95/196/WE ⁽¹⁾ Komisja zatwierdziła krajowy program pomocy długoterminowej dla rolnictwa w północnych regionach Finlandii („program pomocy nordyckiej”) zgłoszony przez Finlandię zgodnie z art. 143 Aktu przystąpienia w celu uzyskania zezwolenia zgodnie z art. 142 Aktu przystąpienia. Decyzję 95/196/WE zastąpiono decyzją Komisji C(2009) 3067 z dnia 30 kwietnia 2009 r. ⁽²⁾ Decyzję tę zmieniono ostatnio decyzją Komisji C(2015) 2790 z dnia 30 kwietnia 2015 r.
- (2) W dniu 12 października 2015 r. Finlandia wystąpiła z wnioskiem, aby Komisja zmieniła decyzję C(2009) 3067 w celu uproszczenia zarządzania programem i uwzględnienia zmian we wspólnej polityce rolnej, a także zmian sytuacji gospodarczej w rolnictwie w północnych regionach Finlandii. Pismem z dnia 8 czerwca 2016 r. Finlandia zmieniła wniosek i przekazała dodatkowe informacje dotyczące produkcji rolnej w regionach północnych.
- (3) Biorąc pod uwagę wynikające z tego zmiany w decyzji C(2009) 3067 oraz szereg poprzednich zmian, należy zastąpić wspomnianą decyzję nową decyzją.
- (4) Pomoc długoterminowa, o której mowa w art. 142 Aktu przystąpienia, ma na celu zapewnienie utrzymania działalności rolniczej w regionach północnych określonych przez Komisję.
- (5) Uwzględniając czynniki, o których mowa w art. 142 ust. 1 i 2 Aktu przystąpienia, pomoc krajowa na mocy tego artykułu powinna być ograniczona do obszarów położonych na północ od 62. równoleżnika lub na obszarach przylegających do niego, na których występują porównywalne warunki klimatyczne, powodujące, że prowadzenie działalności rolniczej jest szczególnie utrudnione. Za odpowiednią jednostkę administracyjną należy uznać gminę (kunta), w tym gminy otoczone innymi w obrębie tych obszarów, nawet jeśli nie spełniają one tych samych wymogów.
- (6) W celu ułatwienia zarządzania programem oraz skoordynowania go ze wsparciem udzielanym na podstawie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 ⁽³⁾ i (UE) nr 1307/2013 ⁽⁴⁾ i z krajowymi programami pomocy na obszarach otrzymujących pomoc na podstawie niniejszej decyzji należy uwzględnić te same gminy co te, które należą do obszaru wyznaczonego na podstawie art. 32 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w programie rozwoju obszarów wiejskich stałego ładu Finlandii na lata 2014–2020.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 95/196/WE z dnia 4 maja 1995 r. w sprawie krajowego programu pomocy długoterminowej dla rolnictwa w północnych regionach Finlandii (Dz.U. L 126 z 9.6.1995, s. 35).

⁽²⁾ Decyzja Komisji C(2009) 3067 z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie krajowego programu pomocy długoterminowej dla rolnictwa w północnych regionach Finlandii.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

- (7) Okres odniesienia, który należy uwzględnić podczas dokonywania oceny rozwoju produkcji rolnej i ogólnego poziomu wsparcia, powinien – na podstawie dostępnych statystyk krajowych – pozostać taki sam jak ten przewidziany w decyzji C(2009) 3067 oraz obejmować lata 1991, 1992 i 1993 w odniesieniu do produkcji rolnej.
- (8) Zgodnie z art. 142 Aktu przystąpienia całkowita kwota przyznanej pomocy powinna być wystarczająca do utrzymania działalności rolniczej w północnych regionach Finlandii, ale nie może prowadzić do ogólnego wsparcia przekraczającego poziom wsparcia w przedakcesyjnym okresie odniesienia. W związku z tym konieczne jest uwzględnienie wsparcia dochodu w ramach wspólnej polityki rolnej przy określaniu maksymalnego dopuszczalnego poziomu pomocy na podstawie tego artykułu. Na podstawie danych z 2016 r. maksymalna kwota rocznej pomocy obliczona jako średnia w pięcioletnim okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. powinna wynosić 563,9 mln EUR.
- (9) W celu uproszczenia programu pomocy nordyckiej i umożliwienia Finlandii elastycznego kierowania pomocy do różnych sektorów produkcji, przy jednoczesnym zapewnieniu zrównoważonego podziału wsparcia pomiędzy sektorami, maksymalna średnia roczna kwota pomocy powinna zostać podzielona na kategorie pomocy w odniesieniu do hodowli zwierząt, produkcji roślinnej i innych rodzajów pomocy nordyckiej. W odniesieniu do produkcji mleka krowiego należy ustanowić odrębną maksymalną średnią roczną kwotę pomocy, która byłaby wystarczająca do utrzymania produkcji w północnych regionach Finlandii.
- (10) Pomoc należy przyznawać corocznie na podstawie czynników produkcji (duże jednostki przeliczeniowe i hektary) w ramach całkowitych limitów określonych w niniejszej decyzji.
- (11) Pomoc na rzecz reniferów należy przyznawać w przeliczeniu na zwierzę i należy ją ograniczyć do tradycyjnej liczby reniferów w północnych regionach Finlandii. W odniesieniu do przechowywania dzikich jagód i grzybów należy zezwolić na wypłacanie pomocy na kilogram oraz na wsparcie w zakresie transportu mleka i mięsa oraz usług niezbędnych dla hodowli zwierząt, w zależności od poniesionych kosztów, po odliczeniu wszelkich innych płatności ze środków publicznych odnośnie do tych samych kosztów.
- (12) W odniesieniu do mleka krowiego należy zezwolić na wypłacanie pomocy na kilogram mleka w celu utrzymania zachęty do efektywnej produkcji.
- (13) Dane z gospodarstw rolnych z Finlandii wskazują na znaczną roczną zmienność dochodów gospodarstw rolnych w regionach północnych, w szczególności od 2008 r. Aby umożliwić szybkie reagowanie na zmienność i utrzymanie działalności rolniczej w północnych regionach Finlandii, należy umożliwić Finlandii ustalenie na każdy rok kalendarzowy kwoty pomocy na sektor w ramach kategorii pomocy i na jednostkę produkcji.
- (14) W odniesieniu do tej kwestii Finlandia powinna zróżnicować pomoc w swoich północnych regionach i ustalić roczne kwoty pomocy stosownie do stopnia nasilenia naturalnego utrudnienia oraz innych obiektywnych, przejrzystych i uzasadnionych kryteriów odnoszących się do celów określonych w art. 142 ust. 3 akapit trzeci Aktu przystąpienia, którymi są: zachowanie tradycyjnej produkcji produktów podstawowych i przetworzonych odpowiadających w szczególności sposobowi warunkom klimatycznym danych regionów, poprawa struktur produkcji, wprowadzania do obrotu i przetwarzania produktów rolnych, ułatwienie usuwania takich produktów oraz zapewnienie odpowiedniej ochrony środowiska i terenów wiejskich.
- (15) W celu zapewnienia regularnych płatności w danym roku kalendarzowym Finlandia powinna mieć prawo do wypłaty pomocy w danym roku z wykorzystaniem zaliczek w oparciu o wstępne szacunki dotyczące liczby czynników produkcji i jednostek produkcyjnych oraz do wypłaty pomocy w odniesieniu do produkcji mleka w miesięcznych ratach w oparciu o rzeczywistą produkcję.
- (16) Należy unikać nadmiernej rekompensaty dla producentów poprzez odzyskiwanie nienależnych płatności przed dniem 1 czerwca następnego roku.
- (17) Zgodnie z art. 142 ust. 2 Aktu przystąpienia pomoc przyznana na podstawie niniejszej decyzji nie powinna prowadzić do zwiększenia całkowitej produkcji w stosunku do tradycyjnego poziomu produkcji na obszarze objętym programem pomocy nordyckiej.
- (18) W związku z tym konieczne jest ustalenie rocznej maksymalnej liczby kwalifikujących się czynników produkcji w odniesieniu do każdej kategorii pomocy, w tym odrębnej maksymalnej liczby krów mlecznych, na poziomie równym lub niższym niż w okresach odniesienia.
- (19) W odniesieniu do liczby krów mlecznych należy wziąć pod uwagę zmiany, które zaszły pod względem wielkości produkcji dla każdego czynnika produkcji od okresów odniesienia. Należy zatem ustalić maksymalną kwalifikującą się liczbę krów mlecznych na podstawie średniej produkcji na jedną krowę w latach 2004–2013.

- (20) Należy przyznać pomoc w odniesieniu do hodowli, przetwarzania i wprowadzania do obrotu reniferów, unikając nadmiernych rekompensat w związku z pomocą przyznaną zgodnie z art. 213 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽¹⁾.
- (21) W odniesieniu do produkcji roślinnej, aby zapewnić elastyczność w zakresie użytkowania gruntów rolnych przez różne sektory produkcji, maksymalny dozwolony obszar powinien wynosić 944 300 ha, jak określono w załączniku II do decyzji C(2009) 3067 zmienionej decyzją C(2015) 2790, który to obszar może obejmować maksymalnie 481 200 ha użytków zielonych.
- (22) W odniesieniu do upraw szklarniowych odrębny maksymalny dozwolony obszar należy ustanowić na 203 ha, co odpowiada tradycyjnemu obszarowi produkcji w północnych regionach Finlandii.
- (23) W przypadku gdy liczba czynników produkcji w danej kategorii przekracza maksymalną liczbę w danym roku, liczbę kwalifikujących się czynników produkcji należy zmniejszyć o odpowiadającą liczbę czynników produkcji w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym przekroczone tę maksymalną liczbę.
- (24) Zgodnie z art. 143 ust. 2 Aktu przystąpienia Finlandia powinna przekazać Komisji informacje na temat wdrażania i skutków pomocy. W celu lepszej oceny długoterminowych skutków pomocy oraz w celu ustalenia poziomów pomocy jako średnich pięcioletnich należy co pięć lat składać sprawozdania o społeczno-gospodarczych skutkach pomocy i przekazywać coroczne sprawozdania zawierające informacje finansowe i inne informacje dotyczące wdrażania, niezbędne do zapewnienia przestrzegania warunków ustanowionych w niniejszej decyzji.
- (25) Finlandia powinna zapewnić podjęcie odpowiednich środków kontroli w stosunku do beneficjentów pomocy. W celu zapewnienia skuteczności tych środków i przejrzystości wdrażania programu pomocy wspomniane środki kontroli należy w jak największym stopniu dostosować do środków stosowanych w ramach wspólnej polityki rolnej.
- (26) Należy zatem uchylić decyzję C(2009) 3067,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdzona pomoc

1. Od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. Finlandia jest uprawniona do wdrażania programu pomocy długoterminowej dla rolnictwa w północnych regionach obejmujących jednostki gminne (kunta) wymienione w załączniku I.
2. Całkowita kwota przyznanej pomocy nie przekracza 563,9 mln EUR na rok kalendarzowy, z czego maksymalnie 216,9 mln EUR przeznaczona jest na produkcję mleka krowiego. Kwoty te uznaje się za roczne średnie pomocy przyznanej w okresie pięciu lat kalendarzowych objętych niniejszą decyzją.
3. Kategorie pomocy i sektory produkcji w odniesieniu do każdej kategorii, maksymalne dopuszczalne średnie roczne kwoty na kategorię pomocy, obliczone zgodnie z ust. 2, a także maksymalną roczną liczbę kwalifikujących się czynników produkcji na kategorię pomocy określono w załączniku II.
4. Pomoc przyznaje się na podstawie kwalifikujących się czynników produkcji w następujący sposób:
  - a) na dużą jednostkę przeliczeniową inwentarza w przypadku produkcji zwierzęcej;
  - b) na hektar w przypadku produkcji roślinnej;
  - c) na m² w przypadku upraw szklarniowych;
  - d) na m³ w przypadku przechowywania produktów ogrodnictwa; oraz
  - e) jako rekompensatę kosztów rzeczywistych z tytułu transportu mleka i mięsa oraz niezbędnych usług w zakresie produkcji zwierzęcej, odliczając wszelkie inne wsparcie publiczne na pokrycie tych samych kosztów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

Pomoc na rzecz produkcji mleka krowiego i dopłaty do przechowywania dzikich jagód i grzybów dziko rosnących mogą zostać przyznane na kilogram rzeczywistej produkcji.

Pomoc na rzecz hodowli reniferów nie może prowadzić do nadmiernej rekompensaty w związku z pomocą przyznaną na mocy art. 213 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Kursy przeliczeniowe na duże jednostki przeliczeniowe inwentarza dla różnych rodzajów zwierząt gospodarskich są określone w załączniku III.

5. Zgodnie z ust. 3 oraz w granicach określonych w załączniku II, Finlandia dokonuje rozróżnienia pomocy w swoich północnych regionach i ustala corocznie kwoty pomocy z tytułu czynnika produkcji, kosztu lub jednostki produkcji na podstawie obiektywnych kryteriów odnoszących się do stopnia nasilenia naturalnego utrudnienia i innych czynników przyczyniających się do osiągnięcia celów określonych w art. 142 ust. 3 akapit trzeci Aktu przystąpienia.

Artykuł 2

Okresy odniesienia i niektóre maksymalne liczby czynników produkcji

1. Okres odniesienia, o którym mowa w art. 142 ust. 3 akapit pierwszy tiret drugie Aktu przystąpienia jest następujący:
  - a) w odniesieniu do produkcji: 1992 r. dla mleka krowiego i bydła; 1993 r. dla ogrodnictwa; średnia z lat 1991, 1992 i 1993 dla innych produktów;
  - b) w odniesieniu do ogólnego poziomu wsparcia: 1993 r.
2. Maksymalna liczba kwalifikujących się krów mlecznych wynosi 227 200.
3. Maksymalna liczba kwalifikujących się hektarów produkcji roślinnej wynosi 944 300 ha, w tym maksymalnie 481 200 ha użytków zielonych i 203 ha upraw szklarniowych.

Artykuł 3

Warunki przyznawania pomocy

1. Finlandia określa, w granicach przewidzianych w niniejszej decyzji, warunki przyznawania pomocy różnym kategoriom beneficjentów. Warunki te obejmują stosowane kryteria kwalifikowalności i wyboru oraz zapewniają równe traktowanie beneficjentów.
2. Finlandia co roku wypłaca pomoc na rzecz beneficjentów na podstawie rzeczywistych wskaźników produkcji lub jednostek produkcyjnych, o których mowa w art. 1 ust. 3. Na podstawie wstępnych szacunków na dany rok mogą być wypłacane zaliczki na poczet pomocy.
3. W przypadku mleka krowiego pomoc może być wypłacana w ratach miesięcznych na podstawie rzeczywistych danych liczbowych dotyczących produkcji.
4. Przekroczenie maksymalnej rocznej liczby czynników produkcji kwalifikujących się do pomocy określonych w załączniku II uwzględnia się jako odpowiednie zmniejszenie liczby czynników produkcji kwalifikujących się do pomocy w roku następującym po roku, w którym nastąpiło przekroczenie.
5. Nadpłatę lub nienależną płatność na rzecz beneficjenta odzyskuje się, odliczając odpowiednie kwoty od pomocy wypłacanej beneficjentowi w kolejnym roku lub w inny sposób w tym samym roku, w przypadku gdy beneficjentowi nie wypłaca się żadnych kwot pomocy.

Artykuł 4

Informacje i środki kontroli

1. W ramach informacji przekazywanych zgodnie z art. 143 ust. 2 Aktu przystąpienia Finlandia przedkłada Komisji co roku do dnia 1 czerwca informacje na temat wdrażania pomocy przyznanej na podstawie niniejszej decyzji w poprzednim roku kalendarzowym.

Informacje te dotyczą zwłaszcza:

- a) identyfikacji gmin, w których wypłacono pomoc, za pomocą szczegółowej mapy oraz, w razie potrzeby, za pomocą innych danych;
- b) całkowitej produkcji obejmującej rok sprawozdawczy w przypadku regionów kwalifikujących się do objęcia pomocą na podstawie niniejszej decyzji, wyrażonej w ilościach dla każdego z produktów wymienionych w załączniku II;
- c) łącznej liczby czynników produkcji, liczby czynników produkcji kwalifikujących się do pomocy oraz liczby czynników produkcji wspieranych na sektor produkcji określony w załączniku II w podziale na produkty w poszczególnych sektorach, w tym wskazania przekroczenia kwalifikującej się maksymalnej rocznej liczby czynników produkcji;
- d) całkowitej wypłaconej pomocy, całkowitej kwoty pomocy przypadającej na kategorię pomocy i rodzaj produkcji, kwot wypłaconych na rzecz beneficjentów według czynnika produkcyjnego/innej jednostki, a także kryteriów różnicujących kwoty pomocy według podregionów i rodzajów gospodarstw rolnych lub na podstawie innych czynników;
- e) zastosowanego systemu płatności wraz ze szczegółami dotyczącymi wszelkich zaliczek opartych na szacunkach, płatności końcowych, a także stwierdzonych nadpłat i ich odzyskiwania;
- f) kwot pomocy zgodnie z art. 32 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1307/2013 i na mocy art. 213 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, wypłacane w gminach objętych niniejszą decyzją; oraz
- g) odniesień do ustawodawstwa krajowego, w ramach którego pomoc jest wykonywana.

2. Przed dniem 1 czerwca 2022 r. Finlandia, oprócz sprawozdania rocznego obejmującego rok 2021, przedkłada Komisji sprawozdanie obejmujące pięcioletni okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

W sprawozdaniu wskazuje się w szczególności:

- a) całkowitą kwotę pomocy wypłaconą w trakcie pięcioletniego okresu oraz jej podział na kategorie pomocy, rodzaje produkcji i podregiony;
- b) całkowitą produkcję, liczbę czynników produkcji i poziomy dochodów rolników w regionach kwalifikujących się do pomocy;
- c) zmiany w produkcji rolnej, przetwarzaniu i wprowadzaniu do obrotu w społecznym i gospodarczym kontekście regionów północnych;
- d) wpływ pomocy na ochronę środowiska naturalnego i ochronę terenów wiejskich; oraz
- e) wnioski dotyczące rozwoju pomocy w oparciu o dane przedstawione w sprawozdaniu, krajowy i unijny kontekst produkcji rolnej, a także inne istotne czynniki.

3. Finlandia dostarcza dane w formie zgodnej ze standardami statystycznymi stosowanymi przez Unię.

4. Finlandia podejmuje wszelkie kroki niezbędne do zastosowania niniejszej decyzji i odpowiednie środki kontroli w stosunku do beneficjentów pomocy.

5. Środki kontroli są w jak najszerszym zakresie zharmonizowane z systemami kontroli stosowanymi w ramach unijnych systemów wsparcia.

Artykuł 5

Zastosowanie ewentualnych zmian

Jeżeli Komisja podejmie decyzję o zmianie niniejszej decyzji, w szczególności na podstawie zmian we wspólnej organizacji rynków rolnych lub w systemie wsparcia bezpośredniego bądź zmiany stawki jakiegokolwiek zatwierdzonej krajowej pomocy państwa w dziedzinie rolnictwa, każda zmiana programu pomocy zatwierdzonego niniejszą decyzją ma zastosowanie tylko od roku następującego po roku, w którym zmiana została przyjęta.

Artykuł 6

Uchylenie

Decyzja C(2009) 3067 traci moc.

Artykuł 7

Adresat

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Finlandii.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Phil HOGAN
Członek Komisji

_____

ZAŁĄCZNIK I

GMINY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 1

Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Joensuu, Joroinen, Juva, Jyväskylä, Jämsä ⁽¹⁾, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kitee, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Mikkeli, Mustasaari, Muurame, Mänttä-Vilppula, Närpiö, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäki, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Savitaipale, Savonlinna, Seinäjoki, Siilinjärvi, Sulkava, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vöyri, Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karvia, Kaustinen, Keitele, Kempele, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Kruunupyy, Kyyjärvi, Kärsämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lestijärvi, Liminka, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nivala, Oulainen, Parkano, Pedersören kunta, Perho, Pertunmaa, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Polvijärvi, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Raahe, Rautalampi, Reisjärvi, Saarijärvi, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Siikalatva, Soini, Sonkajärvi, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Uurainen, Vesanto, Veteli, Vieremä, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Ylivieska, Ylöjärvi ⁽²⁾, Ähtäri, Äänekoski, Ilomantsi, Juuka, Kajaani, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala, Valtimo, Oulu, Utajärvi, Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Keminmaa, Kuhmo, Simo, Tervola, Tornio, Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski, Ylitornio, Kuusamo, Posio, Kittilä, Kolari, Pelkosenniemi, Salla, Savukoski, Sodankylä, Enontekiö, Inari, Muonio, Utsjoki.

⁽¹⁾ Wyłącznie obszar dawnych gmin Jämsänkoski i Kuorevesi.

⁽²⁾ Wyłącznie obszar dawnej gminy Kuru.

ZAŁĄCZNIK II

SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE DOTYCZĄCE POMOCY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 3

Kategoria pomocy	Sektory produkcji	Maksymalna średnia roczna pomoc w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. (mln EUR) ⁽¹⁾	Maksymalna roczna liczba kwalifikujących się czynników produkcji
1. Hodowla zwierząt	Mleko krowie, bydło, maciorki i kozy, konie, trzoda chlewna i drób	433,7 z czego mleko krowie 216,9	227 200 krów mlecznych, 181 000 innych dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza, 139 200 dużych jednostek przeliczeniowych trzody chlewnej i drobiu ⁽¹⁾
2. Produkcja roślinna	Pola i uprawy szklarniowe, przechowywanie produktów ogrodniczych	110,5	944 300 ha w przypadku produkcji roślinnej, z czego 481 200 ha użytków zielonych; 203 ha upraw szklarniowych
3. Inne rodzaje pomocy	Pomoc na rzecz reniferów, transportu mleka i mięsa, niezbędnych usług w zakresie produkcji zwierzęcej, przechowywania dzikich jagód i grzybów	19,7	171 100 reniferów
Pomoc ogółem		563,9	

⁽¹⁾ Ilość referencyjna dla pomocy niezwiązanej z wielkością produkcji w odniesieniu do trzody chlewnej i drobiu.

ZAŁĄCZNIK III

**WSPÓŁCZYNNIKI STOSOWANE PRZY PRZELICZANIU NA DUŻE JEDNOSTKI PRZELICZENIOWE
INWENTARZA (DJP), O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 4**

Poniższą tabelę należy stosować przy określaniu średniej liczby dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP).

Maksymalna liczba dużych jednostek przeliczeniowych

	DJP
Bydło w wieku powyżej dwóch lat i krowy mamki	1,0
Krowy mamki, jałówki w wieku od sześciu miesięcy do dwóch lat	0,6
Inne rodzaje bydła w wieku od sześciu miesięcy do dwóch lat	0,6
Maciorki	0,2
Kozy	0,2
Konie (w wieku powyżej sześciu miesięcy):	
— klacze hodowlane, w tym klacze kuców	1,0
— konie fińskie	1,0
— inne rodzaje koni i kuców w wieku od jednego roku do trzech lat	0,6

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL